

حداقل در زمان داوودخان نیز فعال بوده و در منطقه محلی خود در منطقه زیروک، جنبشی ایجاد کرده بود و اعضای این جنبش در حمله‌ای در ژوئن ۱۹۷۵ به فرماندار حامی دولت حمله کرده بودند. جلال الدین حقانی در سال ۱۹۷۸ به حزب اسلامی شاخه یونس خالص پیوست و در دهه ۱۹۸۰ در کنار این جناح از مجاهدین علیه شوروی جنگید. در آن سال‌ها ایالات متحده آمریکا به دلیل ضربه زدن به شوروی از مجاهدین افغان حمایت می‌کرد و مجموعه‌ای از رهبران مجاهدین از جمله برهان الدین ربانی، جلال الدین حقانی و... به آمریکا نیز دعوت شدند. کمک‌های بین‌المللی زیادی که در آن دهه به افغانستان سرازیر می‌شد و عمدتاً از کانال پاکستان می‌گذشت، به حکمتیار، سیاف، ربانی و نیز حقانی می‌رسید و او از این کمک‌ها برای تقویت گروه خود بهره برد. حقانی با مجموعه‌ای از افغان-عرب‌ها که بعدها القاعده را شکل دادند ارتباطات خوبی داشت. او پس از پیروزی جهاد علیه مارکسیست‌ها و تشکیل دولت اسلامی در کابل، به عنوان وزیر دادگستری در دولت مجاهدین برگزیده شد. در سال‌های جنگ داخلی میان مجاهدین و تشکیل طالبان، وی نیز به این گروه پیوست و در دولت امارت اسلامی، وزیر امور قبیایلی و سرحدی شد. پس از حمله آمریکا و استقرار نیروهای ناتو در افغانستان، شبکه حقانی مجموعه‌ای از مرگبارترین حملات را علیه آمریکایی‌ها و همپیمانانش از جمله ارتش افغانستان شکل دادند؛ از جمله دوهفته پس از حمله آمریکا به ابوت‌آباد و کشتن اسامه بن لادن،

